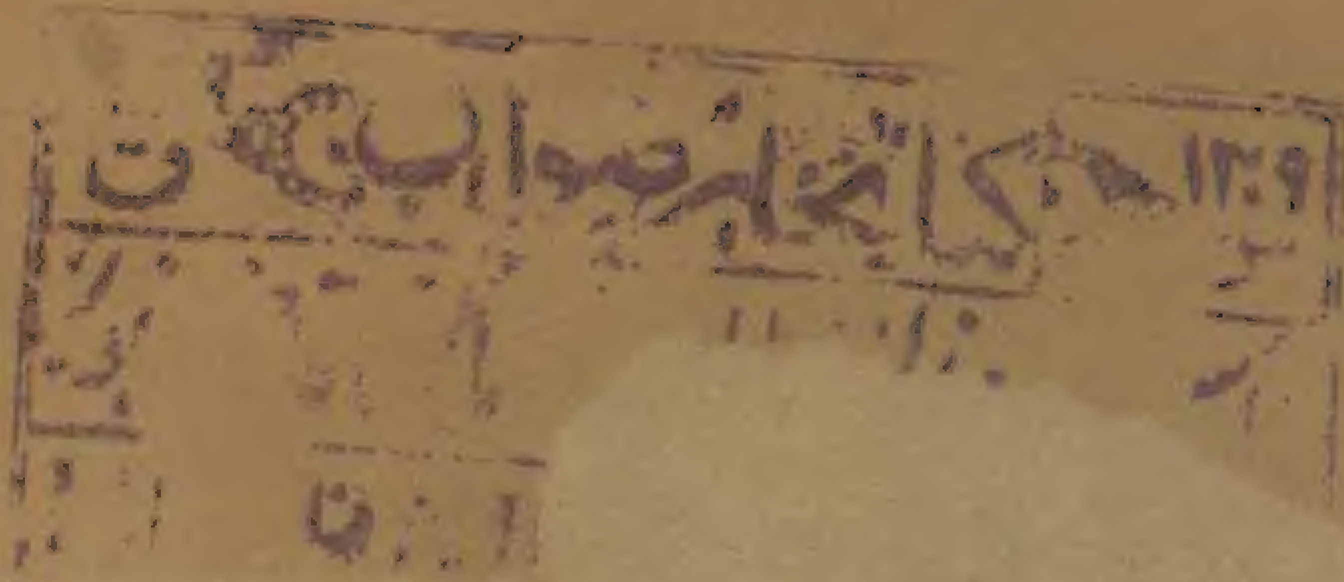
۶۹

کتابخانه آستان قدس

اسم کتاب همای و همایون — فارسی

مصنف ناظم ابو العطاء محمود خواجوی کرمانی

مؤلف

خطی نستعلیق ۱۵ سطری

چاپی

سال چاپ یا تحریر — عدد اوراق ۱۰۲

جزء کتب ادبیات شماره ۱۰۹۱

شماره عمومی ۲۶۰۰۵ شماره قبض

واقف میرزا رضا خان نائینی تاریخ وقف مرداد ۱۳۱۱

طول ۲۳ عرض ۱۴ سانتیمتر گنجه

بنام خداوند بالا و پست / که از هستیش هست شد هرچه هست
فروزندهٔ شمسهٔ خاوری / برآرندهٔ طاق نیلوفری
مطرا کن زلف عنبر نسیم / نظام آور کار در یتیم
بپیکر نگارندهٔ پیکران / نه اختر برآرندهٔ اختران
جهاندار بخشندهٔ کامکار / خداوند بیچون پروردگار
نگارندهٔ نقش هر نقشبند / برآرندهٔ کار هر مستمند
خط آورده لولو بلالاییش / خرد معترف بر توانائیش
خبر داده از وحدتش کاینات / روان از دم لطفش آب حیات
برآرندهٔ تیغ صبح از نیام / گشایندهٔ چین زابروی شام
مشاعل فروزندهٔ اختران / گذارندهٔ نقش هر پیکران
مبرا وجودی از هرچه هست / منزه صفاتش ز بالا و پست

نوایی که اصلش ز عشاق خاست / بزرگان بگویند کین راست است

اگر نیک بینید اینش بخوان / وگر زانکه نه گفتمش خود مخوان

بچشم ارادت نظر کن درو / که در چشم بدبین نیاید نکو

چو نافه پسی خون دل خورده ام / که این حقه عطر پرورده ام

ولی گر نیاید بطبع تو راست / گرش مشک تاتار خوانم خطاست

خدا را دمی پر ز نورم بده / چو داود ذوق ز بورم بده

من بینوا را نوایی ببخش / درین ورطه ام آشنایی ببخش

چو داود دم ده عیسی مریم / چو عیسی جهان زنده دار از دمم

بهارم مرا دور دار از خزان / چو بن غنچه برون ز باد دوران

هوا از بحر شعر آمدم بر کنار / برآورده این گوهر شاهوار

دری کو بود نکته ناپسند / ازو دیده نکته گیران ببند

با فسانه عمری بسر برده ام / دریغا که افسانه آورده ام

گر از بینوایی نوایی زدم / بجز سخن دست و پایی زدم

ز آهنگ مفکن چو رود مرا / نگه دار در پرده رود مرا

درین پستیم دور دار از خمار / مکن گنجم آلوده زهر و مار

چو بنشست تحریر این در خیال
سخن را نیامد نهایت پدید

زبان درکشیدم ز بیم ملال
ورق درشکستم چو انجام شد

چو صاحبدلی خواند این را تمام
نظر بر دعائیست بس والسلام

م م م